

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΟΣ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ

είκοσθετής επιτυχία

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ και ΕΦΑΡΜΟΓΗ τεχνητών οδόντων μετ' άπαραμίλλου επιτυχίας, κατά τὰ νεώτερα, τελειότερα και άτραφέστερα συστήματα.—**ΘΕΡΑΠΕΙΑ** ριζική των πασχόντων οδόντων εϋλων δυσσομίας και σιουδήποτε νοσήματος του στόματος.—**ΕΚΡΙΖΩΣΙΣ** των σεσηπότων οδόντων εις ριζών άνευ του παραμικρού πόνου, διά της χρήσεως άνωδύνου υγρού.—**ΔΕΧΕΤΑΙ** καθ' εκάστην και τὸ έν Νεοχωρίῳ του Βοσπόρου οδοντοιατρείόν του. Τήν Δευτέραν και Πέμπτην από τὰς 7—11 τουρκιστί), έν τῷ φαρμακείῳ του κ. Ανδρέα Μυριδου οδὸς Ουζούν Τσαρση-Μπασῆ, αρ. 307—309

ΔΕΡΜΟΦΙΛΟΝ

Ἄπαντες γνωρίζομεν ποσον τὰ εἰς νεάζοντα χαρίεντα πρόσωπα παραγόμενα εξανθήματα και ρήγματα καταστρέφουσι τήν φυσικήν τρυφερότητα του προσώπου. Οἱ νέοι και πρό πάντων αἱ νέαι, περί πολλοῦ ποιοῦνται τήν διαφύλαξιν τῆς φυσικῆς τρυφερότητος του σώματος αὐτῶν φροντίζοντες δι' αὐτήν ὅσον φροντίζουν και διά τήν σωματικήν εὐεξίαν. Καί ἀληθῶς, αν και τὸ ἔχειν πρόσωπον ὡραῖον και σώμα τρυφερόν εἶναι δῶρον τῆς φύσεως και τὸ προσπαθεῖν διωὸς διά τήν διαφύλαξιν και προαγωγήν τῆς ὡραιότητος εἶναι ἀποτέλεσμα φιλοκαλίας και ὑγιεινῆς ἀνάγκης. Ἡ μαλακή και τρυφερά ἐπιδερμὶς του προσώπου, ἐκτιθεμένη εἰς τὰ ὀρμέα φύξη, τὰς χιόνας και τοὺς ἀνέμους του χειμῶνος, εἰς τήν φλογερὰν θερμοκρασίαν και κόνιν του θέρους και εἰς ἑτέρας ἐπιδράσεις φυσικῶν φαινομένων, σκληρύνεται και διαρρηγνυται, προσλαμβάνει ἰσχροὺν χρῶμα και θέαν ἔρρυτιδωμένην και δυσάρεστον. Αὐτὴ ἡ κατάσταση ἐκτὸς τῆς δυσάρεστου ἐπιδράσεώς της ἐπὶ τῆς φυσικῆς χάριτος του προσώπου, παράγει φλογώσεις, αἵτινες ἐνοχλοῦσι τὸν ἄνθρωπον εἰς ὑπέρτατον βαθμόν. Ἄν και ὑπάρχουσι πολλαὶ ἀλοιφαί, ἔλαια και ὀρυζοκόνεις διά τήν καταπολέμησιν τῶν τοιούτων φλογώσεων, καθὼς παραδέχονται οἱ δοκιμάσαντες αὐτά, μερικῶν μὲν ἡ ἐπίδρασις εἶναι προσωρινή, ἄλλα δε ἀπεδείχθησαν ἀνθυγιεινά. Συνελόντι εἰπεῖν μέχρι τῆς σήμερον δὲν ὑπῆρχε παρασκευάσμα φαρμακευτικὸν ἐλεύθερον πάσης καυστικῆς ἐπιδράσεως, ἐξαλείφον και προλαμβάνον πᾶσαν δερματολογικὴν πάθησιν του προσώπου. Ἴδου λοιπὸν τὸ «Δερμόφιλον», ἔργον περιφανὲς τῆς ἐπιστήμης και τῆς φαρμακευτικῆς τέχνης και καρπὸς βαθείας και διαρκούς παρατηρήσεως και ἐξετάσεως, εἶναι φάρμακον παρέχον τρυφερότητα και κατέχον ἀπάσας τὰς προρηθείσας θεραπευτικὰς ιδιότητας. Τὸ ἀπαραμίλλον τοῦτο φάρμακον ἐξαλείφει ὀλοτελῶς και ριζικῶς τὰ ρήγματα και τὰς ρυτίδας τὰς παραγομένας ἐπὶ τῶν θηλῶν τῶν μαστῶν, τὰς ρυτίδας τὰ εξανθήματα και τὰς φλογώσεις του προσώπου και τὰς κηλίδας τὰς παρατηρουμένας ἐπὶ τῶν διαφόρων ἐξωτερικῶν ὀργάνων του προσώπου, παρέχει τρυφερότητα εἰς τήν ἐπιδερμίδα και χρῶμα ὡραῖον, διαφανές, ἔχον τήν φυσικήν λευκότητα τῆς ἀνθρωπίνης σαρκός. Τὸ «Δερμόφιλον» κατέχει και εὐωδίαν λίαν εὐχάριστον και ὡς προλαμβάνον πᾶσαν πάθησιν τῆς ἐπιδερμίδος, εἶναι κατάλληλον και διά διαρκῆ χρῆσιν. Τρόπος χρήσεως: Διά τὰ εξανθήματα και τὰ τοιούτου εἶδους οἰδήματα τῆς ἐπιδερμίδος ἀλείφεται διά σπόγγου ἢ διά τῆς παλάμης τῆς χειρός. Μετὰ τὸ ξυράπισμα του προσώπου, ἀντὶ τῆς χρήσεως τῶν ὑδάτων τῆς «Κολωνίας», ἄτινα οὐδὲν ἄλλο εἰσὶ παρά καθαρὸν οἶνον-πνευῦπό μα, διαφόρους ἐπόψεις εἶναι προτιμότερα ἢ χρῆσις του «Δερμοφίλου», ὅπερ, ἐκτὸς τῆς ἀντσηπτικῆς αὐτοῦ ιδιότητος οὐδεμίαν καυστικὴν ιδιότητα ἔχει. Διά τήν ἐξαλείψιν τῶν κηλίδων και του μελαψοῦ χρώματος του παραγομένου ἐξ ἡλιακῆς ἐπιδράσεως, ἀρκεὶ τὸ «Δερμόφιλον» διά τουλπανίου ἐλαφρῶς τριβόμενον ἐπὶ του προσώπου. Ὅταν διαρκῶς κάμνη τις χρῆσιν του «Δερμοφίλου» ἀρκεὶ νὰ ὑγραίνεται τὸ πρόσωπον δι' αὐτοῦ. Διά ἀναμίξεως δύο κοχλιαρίων του καφέ ἐκ του «Δερμοφίλου» ἐντὸς ἡμίσεως ποτηρίου ὑδάτος παράγεται ἀντσηπτικὸν φάρμακον, ὅπερ καθαρίζει και λευκαίνει τοὺς οδόντας. Τὸ ρηθὲν μίγμα του «Δερμοφίλου» λαμβανόμενον ὡς γαργάρα καθ' εκάστην πρωίαν εἶναι προτιμότερον ἔλων τῶν οδοντοκόνεων και οδοντοαλοιτῶν.

Μοναδικὴ ἀποθήκη και πώλησις: Φαρμακεῖον «ΧΑΜΔΗ» ἐν Πόλει, οδὸς Βεζιτζιλιέρ, και ἐν Γαλατῇ κατάστημα μυροποιῦ Ἰωσήφ «ΥΣΣΑΡ», οδὸς Τσινελ ἀριθ. 32

ΟΡΟΙ ΕΓΓΡΑΦΗΣ

Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις 1ρ. 50
Ἐν τῇ ξένῃ φραγ. 60
Ἐξάμηνιοι κατ' ἀναλογίαν. 15

Η ΒΟΣΠΟΡΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Αἱ συνδρομαὶ προπληρόνονται ἐπὶ ἀποδείξει φερούση τὴν σφραγίδα του φύλλου και τὴν ὑπογραφήν του ἑτέρου τῶν Διευθυντῶν.

Πληρωμαὶ και αἰτήσεις ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Διεύθυνσιν.

Ἐκ τῶν τῶν πρῶτον φύλλον λογίζεται συνδρομητής.

Διευθυνταί: ΚΟΡΝΗΛΙΑ Δ. ΠΡΕΒΕΖΙΩΤΟΥ και ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ Τ. ΤΑΒΑΝΙΩΤΗΣ

Ὁν πάντοτε τὰς Λάριτας ταῖς Μούσαις συγκληταίμηνες, ἡδίσταν σκεῖναι • Ἐδρ Ἡρ. Ματ. Στ. 673—5

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΓΡ. ΖΛΑΤΑΝΟΥ

Ἡ διαπρεπὴς αὐτῆ δέσποινα, ἐν τῶν γυναικῶν ἀγαθῶν τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, κατέχει ἐν αὐτῇ διακεκριμένην θέαν, οὐ μόνον λόγῳ καταγωγῆς και περιωπῆς, ἀλλὰ και ἰδίᾳ τῆς δρώσης και μὴ ποτε διαλειπούσης φιλογενείας και φιλανθρωπίας της. Πνεῦμα λεπτὸν και φιλόκαλον, χαρακτηρ ἐκτέκτως δραστήριος και ἀπορητιστικός, κερδὶς μεγάλη ἰσχυρῶς ἐμφορουμένη τῶν πατρῶν ἰδανικῶν, ἀποβαίνει ὁ πολυτιμότερος παράγων πάσης ἀγαθῆς πράξεως και ὁ ἀσπιδήποτε εὐγενοῦ, ὠθήσεως ἐν τῇ Ἀθηναϊκῇ κοινωνίᾳ, ἡ δὲ αἰθουσά της και νῦν ἐν Ἀθήναις, ὡς και ἄλλοτε ἐν Μέντις τετ' Ἐγγλίας, ὑπῆρξε σπουδαιότατον κέντρον και ἐντευκτόιον τῶν προσωπικοτήτων τῆς ἡμέρας. Πρ ἑδρεύει δὲ πολλῶν φιλανθρωπικῶν γυναικείας δράσεως ἐργαμάτων.

τος. Τινές ισχυρίσθησαν ότι τοιαῦται λυχνίαι ἠγγρύπνου
ἐν τοῖς τάφοις Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου καὶ Καρολιμά-
γνου. Ἄλλ' ὁ Liceti μὴ ἀναφέρων ταύτας, παραθέτει πολ-
λὰς εἰκόνας φανταστικῶν λυχνίων ἀνεξαντήτων ἐλαίου,
αἷτινες ὤφειλον νὰ φωτίζωσι τοὺς τάφους Πάλλαντος τοῦ
Ἐυάνδρου, Ἐκτοσος τοῦ Πριάμου, ὅστις ἀποκαλύπτει μάλ-
ιστα τούτο κατ' ὄναρ τῶν Αἰνεία, τοῦ Ἀμμωνος, βα-
σιλέως τινὸς Αἰγυπτίου, Δῆμοσθένους τοῦ ρήτορος καὶ
τῆς θυγατρὸς τοῦ Κικέρωνος. Κατὰ τὰς περιγραφὰς ὁμο-
τῶν λυχνίων τούτων, δὲν δυνάμεθα νὰ ὑποθέσωμεν οὔτε
τοὺς μίγους, οὔτε τοὺς Ποντίφηκας, οὔτε τοὺς ἀλχημι-
στάς, οὔτε τοὺς ἱερεῖς τῆς Ἰσιδος ὡς προδρόμους τῆς κυ-
ρίας Curie. Ἐπιτρέπεται ἐν τούτοις νὰ φρονώμεν ὅτι ἡ
μυθικὴ αὕτη παράδοσις ὅπως καὶ τόσαι ἄλλαι, δὲν εἶναι
ὄλως ἀβάσιμος. Φαινόμενα φωσφορισμοῦ ἢ αὐτῶματοι ἀνα-

φλέξεις ἀερίων κατὰ τὸ ἀνοίγμα ἀρχαίων τάφων ἐξέπληξα
πολλὰκις τοὺς ἀρχαιολόγους.

Τὸ Γεσοῦμ. Ὁ Δαλάι-Λάμας, τὸ μυστηριώδες τοῦτο
πρόσωπον, περιήγγειλεν εἰς τὴν παρισίνην χρυσοχόον τὸ μὲν
τὸ ἀνωτέρω ὄνομα, γνωστὸν ἐν ταῖς Ἰνδικαῖς ἱεροτελεστίαις,
ἐμβληματικῶν. Ὁ ἡγέτης τῶν Ἰνδῶν κατὰ τὰς μεγάλας ἐρη-
τὰς κρατεῖ τὸ ἀντικείμενον τούτου μὲ τὴν δεξιάν του χεῖρα
καὶ εὐλογεῖ δι' αὐτοῦ τοὺς προσκυνητάς. Τὸ Γε-
σοῦμ εἶνε δίσκος ἀργυρῶς, ἐπίχρυσος, ὑποβαστάζων δοχεῖον
ἐκ κοραλίου, ἐπὶ τοῦ ὁποῦ ἴσταται ἄγαλμα τοῦ καλοῦ
Ἄμιθαβα, ἐκ τῆς αὐτῆς ὕλης κτεσκευασμένον. Παρ' αὐτῶν
ἀνορθοῦται δράκων, σύμβολον τῆς δυνάμεως τοῦ οὐρανοῦ
κράτους. Ἀλλὰ τὸ τελευταῖον τοῦτο κόσμημα ἀφαιρεῖται
ἐν τῇ ἀπουσίᾳ ἐπισήμων σινδῶν.

— Ἡ ἀνθερά μου μὲ παρήγγειλε νὰ τῆς πᾶγω τὸ περὶ μεγάλο ψάρι.

— Θεέ! ἔχῃτην! . . . ἄχ, ἀν ἦτο τοῦλάχιστον ἐδῶ ἡ πενθερά μου,
καὶ ὄχι ἐγώ! . . .

Τύποι: Γεωργοπούλου καὶ Ἐδσγ. Βασιλειάδου Κουρσοῦ. Χᾶν ἀριθμὸς 3

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ «ΚΟΡΟΝΑ»
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΒΑΦΕΙΑΔΟΥ
ἀριθ. 8 — Μπακσέ-Καποῦ — ἀριθ. 8

ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ

Ἄπαντα τὰ εἶδη τῆς ζωγραφικῆς
Ἄπαντα τὰ εἶδη τῆς φωτογραφικῆς
Ἄπαντα τὰ εἶδη τῆς ὀπτικῆς

Ἦτοι χρώματα, χρωστικῆς, πίνακες, πινακοδεῖκται, μηχαναὶ φωτογραφικαὶ
παντὸς εἶδους, πλάκες, φάρμακα, διοπτρα, μικροσκοπία, τηλεσκοπία, φακοὶ κλπ.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΤΟΙΣ
ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

Ὁρολογίων, κοσμημάτων, φακῶν διὰ τὸ θηλάκιον καὶ τὸν κοιτῶνα.
Μεγάλῃ συλλογῇ Γραμμοφῶνων καὶ σκοπῶν. κτλ. κτλ.

Εἰς τιμὰς μὴ ἐπιδεχομένας σιναγωνισμῶν

ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΝΔΡΕΙΩΜΕΝΟΥ
283—Μεγάλῃ ὁδὸς τοῦ Πέρα—283

Τὸ φωτογραφεῖον τοῦ ὁμογενοῦς καλλιτέχνη καὶ Ν. Ἀν-
δρειωμένου συνιστῶμεν ἐκθύμως εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας τῆς
τε πρωτεύουσας καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, τῶν ἐπιθυμούντων νὰ φωτογρα-
φηθῶσιν.

Ἀπαράμιλλος καλαισθησία διακρίνει τὰς εἰκόνας τοῦ καὶ Ν.
Ἀνδρειωμένου, οὗ ἡ σπανία εἰδικότης ὁμολογεῖται παρὰ πάντων.